

PONIEDZIAŁEK 04.05.2020

Witajcie po weekendzie:))))

*Mamy nadzieję, że humory dopisują
i z uśmiechem rozpoczniemy kolejny tydzień,
w którym porozmawiamy o książkach,
a nawet o ich tajemnicach.*

Zatem zaczynamy:)

Dlaczego warto czytać książki?

- 1. Czytanie uspokaja i redukuje stres.**
- 2. Czytanie poprawia pamięć.**
- 3. Czytanie rozwija wrażliwość.**
- 4. Czytanie wzbogaca słownictwo.**
- 5. Ludzie którzy czytają są mądrzejsi.**
- 6. Czytanie poprawia koncentrację.**
- 7. Czytanie pobudza wyobraźnię.**

Cioccia Kinga

- Poranna gimnastyka z waszą ulubioną piosenką:

<https://www.youtube.com/watch?v=58IpZcC7KNk>

- „Jak powstaje książka?”

Jak powstaje książka?

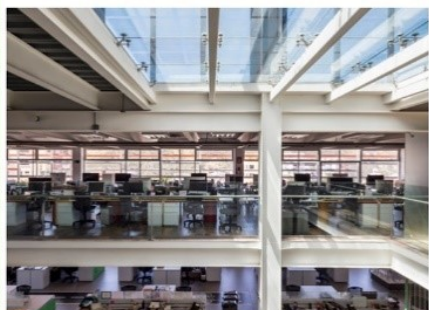
Ciocia Kinga

Autor – pisarz wymyśla i pisze książkę.

Ciocia Kinga

**Wydawnictwo – wydaje książkę,
przeznacza pieniądze na jej
opracowanie i wydrukowanie.**

Ciocia Kinga

**Redakcja – przygotowuje tekst
do druku, ustala ilość ilustracji,
wielkość liter, rodzaj papieru
i oprawy.**

Ciocia Kinga

Ilustrator – rysuje obrazki do książki.

Ciocia Kinga

Drukarnia – na specjalnych maszynach drukuje duże arkusze. Następnie tnie arkusze na kartki, składa książkę, skleja ją i oprawia.

Ciocia Kinga

Księgarnia – tutaj trafiają książki z drukarni i możemy je kupić.

Ciocia Kinga

Biblioteka – tutaj możemy wypożyczyć książkę.

Ciocia Kinga

- Spróbuj wymienić nazwy zawodów, które potrzebne są do tworzenia książek oraz miejsca gdzie książki powstają i możemy je zdobyć. Spróbuj podzielić wyrazy te na głoski.

- „Jak to z tą książką było?” – Usiądźcie wygodnie, przygotujcie uszy do słuchania i posłuchajcie przygody Ady i Adama. Dzisiaj dzieci dowiedzą się, w jaki sposób powstaje papier i jak kiedyś pisano książki. Postarajcie się zapamiętać jak najwięcej informacji.

„Jak powstaje książka” -Maciej Bennewicz

Pan drukarz zaczerpnął białą maź i wylał ją na kwadratowe sito.

– To jest pulpa – powiedział uroczystym tonem. – Dawniej robiło się ją ze starych szmat

– rozdrobnionych i rozpuszczonych, a teraz robi się ją z drewna. Te białe włókna to celuloza.

Nadmiar wody ocieka i po wyschnięciu tworzy się papier.

Dzieci z niecierpliwością przyglądały się ruchom pana drukarza. Drewniany kołowrót podobny do dziadka do orzechów, tylko większy, zgrzytnął i dwie grube deski ścisnęły sitko, na które przed chwilą wylała się papierowa pulpa.

– Oto wyschnięta pojedyncza kartka. – Pan Borys, pracownik muzeum, podał dzieciom

dwie grube kartki. – Właśnie z powodu sposobu, w jaki powstawał dawniej papier, nazwano go papierem czerpanym. Był bardzo drogi. Dlatego także książki były bardzo drogie. Wszystko wykonywano ręcznie. Z kotła zaczerpywano pulpę, a następnie na sicie, przycięcioną prasą, czyli ciężkimi deskami, ociekała z wody. Po wyschnięciu powstawała kartka, jak ta.

Najpierw Ada, a potem Adam zaczerpnęli białą maź z beczki, a potem po kolei kręcili wielkim kołowrotem prasy, aby wycisnąć z sita nadmiar wody. Po chwili ich kartki schły na sznurku.

A taki sposób powstawały pierwsze książki. Pan drukarz usiadł przy wielkim biurku, zaostriął gęsie

pióro, umoczył w atramencie w specjalnym zbiorniczku zwanym kałamarzem i napisał imiona: Ada i Adam.

– A teraz wasza kolej – powiedział i dodał: – Każde pióro służyło do innego rodzaju atramentu. Kolory atramentów wytwarzano ze sproszkowanych roślin i minerałów. Najdroższy był niebieski. Najdroższy, gdyż najtrudniej było zdobyć odpowiednie minerały.

Dzieci napisały gęsim piórem swoje imiona. Adam narysował również uśmiechniętą buźkę, Ada zaś pyszczek kota. Wujek Alfred złożył zamaszysty podpis z piękną literką A, którą ozdobił gałązką i kwiatkiem.

– Prawdziwa rewolucja w drukarstwie nastąpiła jednak znacznie później, w XV wieku, kiedy to Johann Gutenberg wymyślił specjalną maszynę, a właściwie sposób układania literek. – Pracownik muzeum wskazał wielkie drewniane urządzenie z kołowrotem, z czymś w rodzaju stołu i ogromną drewnianą ramą. Urządzenie przypominało Adamowi samochód wojskowy, Ada natomiast miała wrażenie, że patrzy na wielkiego smoka, który rozdziawia paszczę.

– Od czasów wynalazku pana Gutenberga literki układało się w specjalnych ramkach w odbiciu lustrzanym, literka po literce, słowo po słowie, zdanie po zdaniu. Była to żmudna praca, ale dzięki niej można było drukować wiele egzemplarzy książki. Przy ręcznym pisaniu pisarzyk, czyli skryba, często przez wiele lat pisał jedną książkę. Gęsim piórem, literka po literce. Dlatego książki były tak rzadkie i drogie.

– A dlaczego trzeba drukować w odbiciu lustrzanym? – spytał Adam.

Pan Borys pokazał odcisniętą stronę i powiedział:

– Prasa Gutenberga działa jak pieczętka. Widzicie czasem na ulicach karetki pogotowia albo straży pożarnej. Mają odwrócone napisy, prawda?

– Żeby można było je odczytać w lusterku samochodowym – ucieszył się Adam.

– No właśnie, tę samą zasadę odkrył prawie sześćset lat temu Gutenberg i w ten sposób zrewolucjonizował drukarstwo. Odbicie lustrzane; pieczętka jak napis na karetkce; prasa, która dociska literki do papieru czerpanego i jest książka – podsumował drukarz.

Adam z pomocą wujka przekręcił długą dźwignię prasy, pociągnął specjalną wajchę i strona była gotowa. Po chwili swoją pierwszą stronę do książki wydrukowała również Ada. Zebrani nagrodzili ją oklaskami, gdyż dzielnie sama wprowadziła w ruch prasę drukarską Gutenberga.

Ada odczytała fragment z wydrukowanej przez siebie strony:

Czcionce pięknie tej podziękuj.

Atramentu zręczny taniec

Złożył z liter długie zdanie.

– A teraz – oznajmił wujek – cofamy się do samego początku. Książka powstawała na papierze, papier musiał być zadrukowany. Potem introligator ją zszywał tak jak krawiec tkaninę. Dziś robi to maszyna. Wcześniej wszystko wykonywano ręcznie i stopniowo ulepszano. Współcześnie książkę pisze się na komputerze i można ją wydrukować w domu. Literki można zmieniać, wklejać obrazki, rysować na pulpicie.

– Można robić, co się chce – stwierdził Adam. – Wystarczy myszka albo rysik.

- Albo nawet sam palec – dodała Ada. – Palec to najlepszy rysik.
- Zgadza się – stwierdził Alfred – ale każdą książkę trzeba najpierw wymyślić. A kto wymyśla, a potem pisze książki?
- Skryba? – zaproponował Adam.
- Drukarz? – zastanawiała się Ada. I po chwili dodała z entuzjazmem: – Już wiem, autor!
- Tak jest, autor, czyli pisarz. W takim razie cofamy się do samego początku, czyli do chwili, gdy książka powstaje w głowie autora. A zatem...
- A zatem... – powtórzyła Ada.
- A zatem, drodzy Ado i Adamie, również wy zostaniecie autorami i napiszecie swoją pierwszą prawdziwą książkę.
- Ale jak to zrobimy? – Zastanowił się Adam, połykając pyszne ciasto drożdżowe, które podawano w barze obok muzeum.
- Już wam mówię. Trzeba zacząć od pomysłu. A pomysł to coś...
- Coś, coś... – zastanawiała się Ada.
- Coś, o czym chce się opowiedzieć innym ludziom, jakaś bardzo ciekawa historia – stwierdził Adam.
- Znakomicie. W takim razie zastanówcie się, o jakiej pasjonującej, superciekawej historii chcielibyście opowiedzieć innym ludziom, na przykład dzieciom ze swojej klasy, rodzicom, pani nauczycielce, mamie, tacie albo babci. Potem zamiast gęsiego pióra i papieru czerpanego użyjemy telefonu i dyktafonu. A na koniec wszystko spiszemy i wydrukujemy, a właściwie zrobi to za nas program, który zmieni wasz głos w gotowy tekst. Potem go tylko poprawimy i już. Widzicie, jaką drogę przeszła książka. Od białej pulpy do dyktafonu, który zmienia słowa w zapisany tekst. Do roboty!
- Super! – ucieszyły się dzieci.
- Moja historia jest następująca – zaczęła Ada. – Wcześniej rano przyjechał po nas wujek Alfred i jak zwykle miał tajemniczą minę. Spodziewałam się, że wymyślił coś fajnego. I nie myliłam się. Pojechaliśmy na wycieczkę. W starym klasztorze, czyli w miejscu, w którym dawno, dawno temu mieszkali zakonnicy, panowie o długich brodach, którzy spędzali czas na modlitwie i pracy, mieści się muzeum sztuki drukarstwa i książki. Pan drukarz wygląda, jakby sam był zakonnikiem z dawnych czasów. Ma brodę i długie ubranie z fartuchem.
- A ja mam taką historię – zaczął Adam:
- Czcionce pięknie tej podziękuj.
Atramentu zręczny taniec
Złożył z liter długie zdanie.
Dawniej papier był czerpany,
Dziś dyktafon w ręku mamy.
- Pytania do tekstu: W jaki sposób Ada i Adam pomagali robić papier? Czy to był sposób podobny do tego, którego my używaliśmy do sporządzenia papieru czerpanego? W jaki sposób tworzono książki przed pojawieniem się nowoczesnych drukarni?*

- Teraz zapraszamy do interaktywnej prezentacji, z której:
 - dowiemy się jak powstaje książka,
 - poznamy sposób na stworzenie własnej książki,
 - posłuchamy piosenek o książkach,
 - dowiemy się jaka jest Twoja ulubiona książka,
 - spotkamy ulubione postacie z bajek,
 - zobaczymy instrukcję jak stworzyć zakładkę do książki,
 - posłuchamy bajki.

<https://view.genial.ly/5ea01f26cdb1990d952e102a/presentation-dzien-ksiazki?fbclid=IwAR1-Cd6sFlgGxRR7czYuwigapJplY96mwZKE47AIRQJAsMYmPhAuMAUfWXAg>

- **„Zakładka”**

Bardzo często do rączek, dzieci biorą wiele książek.
 Bajeczki, opowiadania – szkolne lektury do czytania.
 Gdy część książeczki przeczytają, to ją szybko zamykają,
 a gdy sięgają po nią po chwili, nie wiedzą gdzie czytać książkę skończyli.
 Dlatego dla Was jestem ja – zakładka mała i kolorowa.
 Zaznaczę stronę w Twojej książeczce, byś czytać nie musiał jej od nowa.
 Więc niech nie kończy się Twoje czytanie, przez rogow kartek zaginanie.
 Weź mnie do ręki i połóż tam, gdzie książkę czytać skończyłeś sam.
 Bo ja, zakładka – kartek obrońca, zostaję w książce zawsze – do końca
 Będę Ci służyła przez długie lata, ale wiedz również o tym że,
 Ja tak, jak każda Twoja książeczka zadbane i ładna zawsze być chce.

- Praca plastyczna „Moja własna zakładka”. Spróbuj wykonać własną zakładkę do książki. Może mieć ona różne kształty, oto kilka propozycji:

-<http://praceplastyczne.pl/papier/111-zakladka-do-ksiazki-z-papieru>

-<http://praceplastyczne.pl/inne/132-zakladka-do-ksiazki>

-<https://www.youtube.com/watch?v=ajPnqLqvqqM>

Zadania dodatkowe:

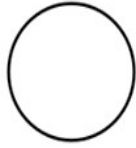
Którą książkę planuje przeczytać dziewczynka ? Kto jest na okładce tej książki ?

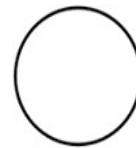
Policz książki każdego dziecka.

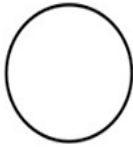
Marek

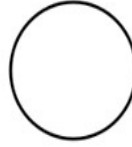
Klara

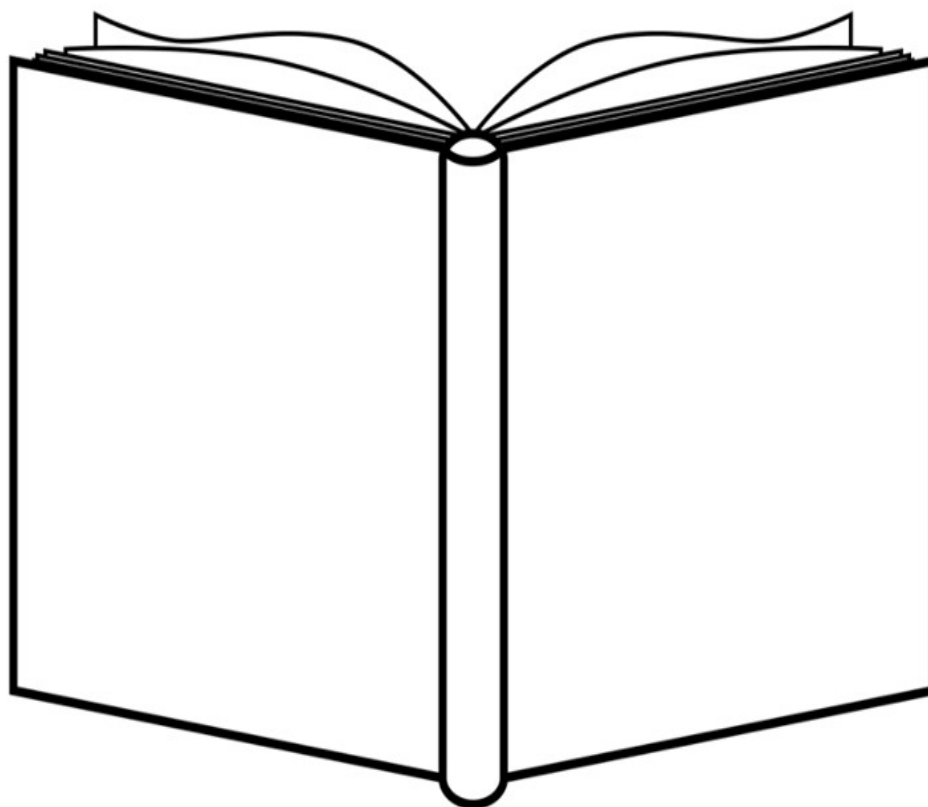
Laura

Bartek

Jakie opowieści najbardziej lubisz ?
Zaprojektuj okładkę książki.

KLUB MŁODYCH TALENTÓW

